

... naar waar het bekende wegviel en het onbekende om haar heen groeide. Door haar verdwenen magie kon Hemelhond niet naar huis vliegen en zakte al snel weg in een droomloze slaap.

De zon kwam op en verlichtte een wereld die weelderig en wonderlijk was, helemaal voor een hemelhond die altijd hoog tussen de sterren had geleefd.

Ze vroeg zich af: Er zijn hier zoveel wezens, zou er eentje zijn zoals ik? Misschien zijn hier ook wel andere verdwaalde hemelhonden naar beneden gevallen?